20 17da október. *Brèf landshöfðingjans* (til amtmannsins yfir suður- og vestramtinu).

Eptir að þèr herra amtmaðr með brèfi 13. apríl þ. á. höfðuð skýrt mèr frá, að hreppstjórarnir í Helgafellssveit hefðu, um leið og þeir sendu yðr vottorð hlutaðeigandi sýslumanns um, að 150 rd. kornláns skuld, sem hvílt hefði á sveitinni væri borguð, farið þess á leit, að sveitin fengi uppgjöf á áföllnum vöxtum af skuld þessari, og látið álit yðar í ljósi um þetta málefni, var það borið upp fyrir ráðgjafanum fyrir Ísland og hefir hann 14. f. m. ritað mèr á þessa leið:

«Um leið og þèr herra landshöfðingi sendið hingað erindi amtmannsins yfir vestramti Íslands um að veitt yrði Helgafellssveit í Snæfellsnessýslu uppgjöf á vaxtaskuldum tèðrar sveitar af kornláni því, er henni var veitt af styrktarsjóði Íslands árið 1861, hafið þèr í þóknanlegu brèfi frá 8. júní þ. á. skotið því til nánari íhugunar, hvort ástæða mundi vera til að leita samþykkis alþingis til, að vextir þeir, er bæði Helgafellssveit, — en vaxtaskuld hennar segið þèr, að rètt reiknuð muni eigi nema meiru en 39 rd. 40 sk., — og 5 aðrir hreppar í nefndri sýslu eru í skuld um út af lánum, sem þeim voru veitt á nefndu ári, yrði gefnir þeim upp, en til vara, að Helgafellssveit verði veitt uppgjöf á 3 ára vöxtum, eins og veitt var með konungsúrskurði 3. ágúst 1868 öðrum hreppum, er tóku þátt í láninu.

Af þessu tilefni skal þjónustusamlega gefið til þóknanlegrar vitundar, að meðan að eigi hefir verið sannað betr, en gjört hefir verið í ofannefndu brèfi amtmannsins yfir vestramtinu, að Helgafellssveit sè eigi fær um að greiða vaxta upphæð þá er getið var, og sem í sjálfu sèr er lítil, álítr ráðgjafinn það áhorfsmál að leita samþykkis konungs til, að upphæðin verði gefin upp, enda hefir hans hátign, að því er snertir hreppa þá, er getið var í brèfi landshöfðingjans 25. nóvember f. á., þegar gjört út um málið með úrskurði þeim frá 24 febrúar þ. á. er yðr var kunngjörðr 27. s. m.[1]»

Þetta er hèr með tjáð yðr herra amtmaðr yðr til leiðbeiningar og til þess að þèr kunngjörið það hlutaðeigöndum.

21 17da október. *Brèf landshöfðingjans* (til stiptsyfirvaldanna).

Í tilefni af því, að embættismaðr einn hafði sótt um að fá 200 rd. lán úr landssjóði, er endrborgaðist mánaðarlega af launum hans í 2 ár, svarað samkvæmt brèfi ráðgjafans frá 18. f. m., að þetta yrði ekki veitt, þar sem það samkvæmt 5. grein opins brèfs 31. maí 1855 væri skilyrði fyrir því, að nokkuð væri goldið fyrir fram af embættislaunum, að launin væru eigi meiri en 1000 rd., en embættismaðrinn hefði 1000 rd. árleg laun, auk 192 rd. viðbótar eptir lögum 26. marz 1870.

22 27da október. *Brèf landshöfðingjans* (til bæjarfógetans í Reykjavík).

Þeir 50 rd. að síðar viðbættri launabót eða alls 62 rd., sem með kansellibrèfi 6. ág. 1839 voru lagðir til fangavarðarins í Reykjavík af dómsmálasjóði Íslands, eru, eins og hr. bæjarfógetanum er kunnugt, eptir að breyting varð um stundarsakir á stöðu fangavarðarins árið 1862, með brèfi dómsmálastjórnarinnar frá 13. júlí 1863 fyrst um sinn lagðir til lögregluþjónanna í Reykjavík til skipta meðal þeirra eptir nánari ráðstöfun bæjarfógetans,

---

1) Með konungsúrskurði þessum var Neshreppum innan og utan Ennis, Eyrarsveit, Staðarsveit og Breiðavíkrhreppi veittr frestr í 2 ár, talinn frá 1. jan. þ. á. til að greiða skuldir þær, er hvíldu á þessum hreppum út af kornláni árið 1860, en áskilið var, að hrepparnir skyldu greiða árlega vexti af þessum skuldum 4 af hundraði. Af eldri brèfum um kornlánsskuld þessa skal hèr vísað til brèfa dómsmálastjórnarinnar 20. júlí 1864, 11. október 1865 og 15. ágúst 1868 í stjórnartíðindum þeim, er bókmentafèlagið hefir gefið út.